

Nagy Gábor

BUENA VISTA

a *buena vista* teraszán
 ültél valószínűtlenül piros kanapén
 egy ünnepest bestseller írónővel
 ott vibrált május-hajadban
 a zsendülés minden illata
 elfogódottan ütem közetek
 s már nem emlékszem az első
 csók miként esett meg
 amint magunkra maradtunk
 ekkor láttalak utoljára lánynak
 akinek érintése rebbenő
 vágycsozó szemérem s elsimul
 szeme sarkában a cinikus mosoly ráncá

másnap délelőtt a *buena vista*
 tétovasága még tele volt vággyal
 ahogy beültél a cluji dáciába
 megsüketített a májusi színek
 szimfóniája közénk feszült
 a nélkülöd-lét héthatára
 pedig nem tudhattuk ez az utolsó
 búcsúpillantás az elsuhanó
 autó ablaka mögül
 a többi? néhány reménykedő
 meg kétségbeesett üzenet
 az álmoktól ellopott hektikus
 idővel dacoló levél (bár a megformáltságra
 már ami a stilsztikát illeti
 ösztönösen ügyeltünk)
 magtalan szárba-szökkenés
 minden tapinthatónak csak a héja
 mire a nyár kilobbant összerogyott
 alattunk a *buena vista* kanapéja

Hitel, 2012/6.

■ Nagy Gábor 1972-ben született Körmenden. Verset és prózát ír.

**KELET-EURÓPA ÉS
POSZTKOLONIALIZMUS**

A világnak ebből a szegletéből tekintve a posztkolonializmus gyűjtőnéven ismert irodalom- és társadalomtudományi teóriák könnyen valamiféle egzotikumnak tűnhetnek, az egykori gyarmattartók – és harmadik világbeli gyarmataik – belügyének, a Nyugat vívódó lelkiismerete intellektuálisan kifinomult termékének. Pedig ha jobban belegondolunk, a volt keleti blokk országai szintén „posztkolóniák”, így egyáltalán nem légből kapott ötlet ezen elméleti eszközöket segítségül hívni társadalmi-kulturális viszonyaik értelmezése során. Kelet- (vagy Közép-, esetleg Kelet-Közép-? – már az önmeghatározás sem egyértelmű, talán nem minden ok nélkül) Európa és a posztkolonializmus találkozása a boncasztalon már nem számít szürreális jelenségnek a régió egyes országainak szellemi életében. A Szépirodalmi Figyelő számára született tanulmányok erre szolgálnak tanúbizonysággal, valamint arra, hogy egy látszólag igen elvont elméleti megközelítés is nagy gyakorlati jelentőséggel bírhat a megfelelő társadalmi kontextusban. A rovat összeállításában nyújtott segítségéért PÁLFALVI LAJOSNAK tartozunk köszönettel.

